

Порески третман прихода које остваре физичка лица по основу ауторског дела у случају кад је исплатилац прихода правно лице које се бави куповином књига од самих аутора који су уједно и издавачи тих књига

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-01329/2008-04 од 8.7.2009. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09 и 44/09, у даљем тексту: Закон), порез на доходак грађана плаћа се на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети овим законом.

Приходом од ауторског права сматра се накнада коју обвезник оствари по основу писаних дела (књижевна, стручна, пуб-лицистичка и друга дела, студије, рецензије и слично), сагласно одредби члана 52. став 1. тачка 1) Закона.

Обвезник пореза на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине је физичко лице које као аутор, носилац сродних права, односно власник права индустријске својине остварује накнаду по основу ауторског и сродног права, односно права индустријске својине (члан 54. став 1. Закона).

Стопа пореза на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине износи 20% (члан 58. Закона).

У случају када физичко лице које је аутор књиге самостал-но издаје сопствену књигу сагласно одредбама закона који уређује издавање публикација, с тим да издавање публикација не обавља као трајну, регистровану делатност, већ то чини ад хоц за потребе издавања сопствене књиге у конкретном случају, Министарство финансија сматра да приход који оствари од продаје сопствене књиге – а који у себи садржи накнаду за ауторско дело и трошкове издавања сопствене књиге (нпр. папир, штампање, трошкови корицења и др.) представља приход физичког лица који подлеже обавези плаћања пореза на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, сагласно одредбама чл. 52–60. Закона.

Пореску основицу на коју се обрачунава и плаћа порез на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине чини опорезиви приход као разлика између бруто прихода и трошкова које је обвезник имао при остваривању и очувању прихода, осим ако законом није друкчије прописано (члан 55. Закона). Пореском обвезнику – аутору, односно носиоцу сродног права признају се нормирани трошкови у висини која је опредељена према врсти дела, сагласно одредби члана 56. Закона, што у конкретном случају значи да се признају нормирани трошкови у висини од 43% од бруто прихода. Обвезнику, на његов захтев, уместо нормираних признаће се стварни трошкови које је имао при остваривању и очувању прихода, ако за то поднесе доказе (члан 57. став 2. Закона).

Порез на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник, обрачунава се и плаћа по одбитку, сагласно одредбама чл. 99. и 101. Закона.

На приходе по наведеном основу плаћају се доприноси за обавезно социјално осигурање сагласно одредбама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/05 и 5/09).

У вези питања које се односи на правну природу уговорног односа између

заинтересованих страна којим се регулишу међусоб-ни правни односи, Министарство финансија указује да са становишта опорезивања прихода физичких лица није од значаја начин на који су стране уредиле свој правни однос већ је од значаја економска суштина чињеница које су битне за опредељење пореског третмана одређене врсте прихода.